

[Transcript] DS Vandaag / Leraar overmeesterd (deel 4): wie redt het onderwijs?

Deze tweede week van de paasvakantie hebben we iets bijzonders.
We brengen in DS vandaag reeks van vier afleveringen
over de juridisering van het onderwijs.
Het feit dat meer en meer ouders beslissingen van de school aanvechten
en daarvoor ook vaker een advocaat onder de arm nemen.
Dit is Leraar Overmeesterd.
Je staat 40 jaar in het onderwijs. Dat is gigantisch lang, hè.
Wat is jouw conclusie na 40 jaar?
Ik zou het niet opnieuw doen.
Of klinkt dat iets te negatief?
Ik zou het niet opnieuw doen.
Omdat de evolutie mij bezorgd maakt.
De eerste jaar, de klaschaf, vond ik fantastisch.
Maar hoe ik het nu zou evolueren, en dat is een maatschappelijke tendent,
dat is echt niet alleen het onderwijs, absoluut niet.
Maar de hele maatschappelijke evolutie baardt mij heel veel zorgen.
Waardoor de job op zich het lesgeven
al maar minder belangrijk wordt.
Elke dag 20 kinderen van school gestuurd.
Ziek de verzuim bij Leraar het hoogst in onderwijskoepels verdeeld
over vlaamse toetsen voor wiskelijst meer vijfjarige kleuters
onvoldoende aanwezig.
Openstaande vacatures voor Leraar op ongebruikele professoren
klagen over taalfouten bij zei-instreamers, struikelen over oncieniteitsregels.
Sla er de krantenkoppel op na
en je weet dat het vlaamse onderwijs door zwaar weergaat.
Wat zijn de grootste pijnpunten?
En hoe maken we de job van Leraar opnieuw aantrekkelijk?
We zeggen dat altijd.
Ons onderwijs is het belangrijkste,
is onze motor, onze economie, en de handelen we daar ook echt naar.
Ik ben Eva Troogmans en dit is de vierde en laatste aflevering
van Leraar Overmeesterd.
Hallo, dank u, vrouw.
Ik ben op zoek naar het Philippe Riquet.
Dat was leuk.
Philippe Riquet, daar had ik een afspraak mee.
Ja, dank u wel.
Dank je.
Dat is een badetje niet, ja.
Nee.
Dat is voor u.
Hallo.
Dat is superbada.

[Transcript] DS Vandaag / Leraar overmeesterd (deel 4): wie redt het onderwijs?

Dank u wel.

Dank u wel.

De germante man die je hoort is Philippe Riquet.

Hoe is hij met je al? Goed.

Mijn oud-leeraar esthética en Frans.

We zagen elkaar voor het laatst in 1998,

het jaar waarin ik afstudeerde aan het Heerlijk-Hardcollege van Heus de Zolder.

Maar op wat ripples na is hij naar mijn gevoel amper veranderd.

Mag ik Philippe eigenlijk zeggen?

Mag je brieven?

Ja, zeker.

Want ik heb zo de neiging om mijn heerlijk-Hardcollege te zeggen.

Ik heb ook veel liefde.

Philippe is 78 en dus al een hele tijd met pensioen.

Maar een half jaar geleden zag ik een plots opduiken in een krantartikel.

Philippe geeft na 22 jaar pensioen weer Frans in Heusens College.

Hij stond dus terug voor de klas,

wetende dat er in dussen heel veel veranderd is.

Zou het onderwijs hem nog evenveel bevallen als in de jaren 90?

Dat wil ik graag weten.

Ik was voor mezelf het tijdsleinatriek construeren.

Ik denk dat we elkaar voor het eerst hebben ontmoet

in het vijfde middelbaar.

En jij was dan mijn leraar esthética.

Wat ik mij nog herinner van jouw lessen,

waren de grotschilderingen van Lascaux.

Inderdaad.

Ik krijg zelfs een beetje kippenvel dat je dat aangaalt.

Als je goed herinnert, daar waren zo handen op die rotsen.

Dat was eigenlijk een getuigenis van de pre-storische mens, zoals dat heet.

En uiteindelijk vond ik dat zo actueel,

want het is een beetje de neiging geweest van de pre-storische mens,

dezelfde neiging als toeristen die eigenlijk ergens naartoe gaan

en zeiden, I was here.

Waarom heb jij beslist om terug voor de klas te gaan staan?

Mijn dochter, die leekklakt is in het college, kwam op een avond en zei,

papa, de personeesdirecteur vroeg me heel voorzichtig zo die praat

of je bereid zou zijn om een leraar te vervangen.

De leerlingen liepen het risico van geen Frans mee te hebben.

Een maanden, misschien zelfs tot het eind van het schollegejaar,

wat een onmogelijk situatie is, want op een einddiploma

is Frans een van de hoofdvakken ook.

Dus het was eigenlijk bijna een morele plicht om toe te zeggen.

Zei, kijk, ik ga proberen.

[Transcript] DS Vandaag / Leraar overmeesterd (deel 4): wie redt het onderwijs?

En wist je waar je aan begon, want het onderwijs is ook gigantisch veranderd, sinds jouw tijd.
Nu moeten wij de laptop nemen om te vernemen wat er te doen is op een week.
Ik heb de handelingen geteld die ik moet maken
vooraleer ik al mijn schoolagenda kom.
Zes, dan kom je aan een wajer van rubrieken.
Schollegenda, planner, lesvies, het gaat over tientallen rubrieken.
En je moet je wat ik daarin vind.
Bijvoorbeeld een examen.
De leerlingen krijgen korte teksten te lezen, dus lezen begrijpen.
Comprehension en lectuur.
Dan is er onder de vraag voor de corrigerende leerkracht
een kadertje soms met vier, vijf, zes onderdelen.
Woorderschad, formulering, volgorde van de woorden.
Het zijn allemaal evaluatiekrieken.
Voor één vraag kun je in beelden.
Terwijl de leerlingen spraken, had ik soms een twintig tal criteria te beoordelen.
Het klinkt alsof in het onderwijs, sinds jouw tijd,
heel veel regels zijn bijgekomen.
Onzettend.
Weet je, op bepaalde toetsen, de bladen,
sommige schreven in de bovenhoek D.
Wat is dat?
A meneer, dat is dyslexie.
Ik heb de indruk, Eva, dat fenomenen die bestond toen we eigenlijk
nog voor de klas stonden vroeger.
We vingen dat wel op zonder te beschrijven
dat er sprake was van dyslexie, dyscalculatie en wat dat ook is.
Dat is ontzettend complex geworden.
Niet alleen Philippe worstelt met de toegenomen complexiteit van het onderwijs.
Vooral jonge leerkrachten knokken om boven water te blijven.
En de cijfers bevestigen dat ook.
1 op 3 startende leeraren verlaat binnen de 5 jaar opnieuw het onderwijs.
Ze moeten niet alleen hun vak perfect beheersen,
maar ook meteen een volledige klasmanage.
Terwijl ze zelf net van die schoolbanken af zijn.
Het management in een klas van vandaag
is niet hetzelfde management als 30 jaar geleden.
Dit is Gris-Tubois, de lerares biologie
die je ook al in de vorige afleveringen hoorde.
Ik ben heel, heel, heel, heel blij
dat ik eigenlijk de inhoud van mijn vak eigenlijk al beheers.
Dat ik mij daar niet meer moet op focussen tijdens mijn les.
Maar ik heb ontzachelijk veel bewondering voor jonge collega's

[Transcript] DS Vandaag / Leraar overmeesterd (deel 4): wie redt het onderwijs?

die nog aan het worstelen zijn met de inhoud
en daar en boven ook nog een klas van 20, 25, 28 leerlingen in het oog moet houden.
Respect, ik weet niet of ik het zou kunnen.
Jonge leerkrachten moeten ook vaak de gaten in het lesrooster vullen.
En dat maakt hun takenpakket extra zwaar, vindt Karen de Blende.
Zij is directrice van een middelbare school in Lievegem.
Mensen werken superhard.
Echt die eerste jaren krijgen die jonge leerkrachten helaas
ook vaak de restjes.
En wat hebben die dan? 7, 8 klassen.
Dus die hebben dan 200 leerlingen.
Die moeten heel veel verbeteren, heel veel voorbereiden.
Want in plaats van dat die bijvoorbeeld in drie klassen wist kunnen geven,
komen die dan in 7 of 8 klassen.
En die hebben daar telkens 1 of 2 uurtjes.
En die moeten dan maar allemaal zijn bol te werken,
en terwijl ze al nieuw zijn.
En ze moeten een examensopstel, onderwijs hervorming komt erbij.
Ze kunnen niets meer gebruiken, want jaar ervoor moet alles opnieuw doen.
Dat probeer ik toch op te letten dat die ook al eens een groter pakket krijgt,
dat die niet verdrinkt met vele werk.
Ik heb hier heel veel goede leerkrachten en ik weet dat die zeker heel laat werken.
En dit intiegens denk ik dat wat de maatschappij soms denkt.
Ja, want dat denken we vaak.
Dat leraren het toch maar mooi voor elkaar hebben.
Met uur die 50 minuten tellen en drie maanden vakantie per jaar.
Hoe zwaar kan die job zijn?
In al mijn gesprekken met leraren en directies
bleek dat gebrek aan respect de grootste frustratie.
Ik doe mijn job heel graag,
en ik zou mij niet kunnen inbeelden van een andere job te doen.
Ik werk heel graag met jongeren, en dat is eigenlijk een dankbaar publiek.
Alleen merken we dat het respect soms ver weg is voor ons.
Ik herinner mijn collega die in september in de eerste les
de uitleg af welke studies hij gedaan had.
En die leerlingen zeiden,
mamma, vrouw, u hebt een universitaire diploma.
Wat doet u hier dan op een school?
Ik doe mijn job graag, en ik ga een voordorie verder doen
tot aan mijn pensioen,
want het is jammer dat er zo voor ons gedacht wordt.
En bijkomt natuurlijk iedereen,
maakt in zijn leven sowieso kennis met onderwijs.
Zowieso, betekent dat iedereen dus ook een mening heeft daarover.

[Transcript] DS Vandaag / Leraar overmeesterd (deel 4): wie redt het onderwijs?

Dit is Hugo de Wulf, directeur van een middelbare school in Dielbeek.
De tegenpartij, als ik iets voor mag zeggen,
die vindt dat we te veel klagen, die zeggen dat onderwijs erachter zelf doet.
Dat is zo'n klagenkonstant.
En ik ben daar ook blijven bestilt aan bij dat argument.
En ik denk, daar zit een grond van waarheid in.
Welke mate getuigen wij nog van het succes ervaringen over het onderwijs?
Ja, maar daar wordt je niet op aangesproken.
Nee, dat is niet boeiend, hè? Dat klopt.
Je hoort verhalen van mensen die verkeerd georiënteerd zijn,
dat wordt gelanceerd via de media, vooral sociale media.
En dat verhaal begint in eigen leven te leiden.
Er komen andere mensen die op die kar springen, en ik ook, en ik ook.
Maar iemand die een positieve ervaring heeft met het onderwijs
die smijdt dan niet op sociale media, die zegt dat niet.
De problemen in het Vlaamse onderwijs dateren niet van vandaag.
De voorbije twintig jaar
beeten vier Vlaamse ministers hun tandenstuk op het onderwijs dossier.
Volgens Klaas Mahnoud, onderwijs specialist van de standaard,
zijn er in het verleden zeker verdienstelijke pogingen geweest.
Maar die brachten nooit een structurele verbetering.
Zo wilde Hilde Krevitz van CNI-MV
dat alle leraren in het middelbaar onderwijs
22 uur per week voor de klas zouden staan.
Met de middelen die daardoor vrij zouden komen,
wilden ze de job leefbaar ermee.
Maar...
Bij minister Krevitz was de kritiek dat ze te veel dingen op de kar geladen heeft,
waardoor de kar te zwaar werd en niet meer kon voortgetrokken worden.
Uiteindelijk is er geen akkoordheid gekomen.
Onze huidige minister van Onderwijs Ben-Wijts van de NVA
heeft van het begin geprobeerd om niet voor één groot leraar
een loopbaan pakt, zoals het dan de laatste tien jaar genoemd werd,
te gaan, maar stukje per stukje te handelen.
En die tactiek, of die strategie noemt, saucissoneren.
Dat was een woord, alles in kleine stukjes te hakken.
En een van de eerste dingen die hij verwezenlijk heeft,
is dus om startende leerkrachten sneller te laten
doorstromen naar een vaste benoeming.
En dat is op zich wel slim.
Aangekoppeld dat leerkrachten die dan niet meer echt naar behoren functioneren
of dan rond de appels zijn, zoals ze dat dan zei,
sneller naar de uitgang te wijzen.
Maar uiteindelijk blijkt dat dat wel een goede intentie is,

[Transcript] DS Vandaag / Leraar overmeesterd (deel 4): wie redt het onderwijs?

maar dat scholen daar ook niet echt als positief ervaren.
Dus ik hoor je ook zeggen, de tijd van de oplappemiddelen is wel voorbij.
Ja, inderdaad. Ik denk dat de minister dat ook wel beseft.
Of het Onderwijsveld.
Er zijn wat veranderingen gebeurd om dat leraaren te korten dan te leven of te leven te gaan.
De minister heeft daar gemaakt van die ancieniteit die er nu is voor zij instrumenten, dat zijn mensen die vanuit vooral de privé te overstappelen maken na het Onderwijs.
Dus die kunnen voor afhankelijk van welk vakje geeft 10 jaar ancieniteit meenemen.
Maar natuurlijk wel een financiële prikkelis.
Dat was vroeger altijd een rempel om niet de overstap te maken.
Ja, en ook in de CIO is er wel wat verbeteren gekomen naar extra-legale voordeel. Er is een betere fietsvergoeding.
Ja, leerkrachten hebben de laatste jaren ook allemaal een laptop gekregen wat tot dan toe niet het geval was.
Maar inderdaad, die quick wins of die snelle winsten, die zijn er nu wel.
En ja, ondanks het feit dat er nu wel meer mensen in de overstap gemaakt hebben naar het Onderwijs de afgelopen jaar, ja, is het veld er wel van overtuigd van, ja, dit is niet genoeg.
Dit is, ja, leuk, maar niet naar de essentie.
Naast jobinhoudelijke problemen worstelt het onderwijs ook al jaren met een slecht imago.
En het ontsach voor onderwijsend personeel lijkt in vrije val.
Mensen waar jongeren zouden naar opkijken, die staan niet in het onderwijs.
Dit is onderwijsadvocaat Christophe van Geel, die leerlingen en hun ouders bijstaat tijdens beroepsprocedures.
Er zijn er, zeker gelukkig maar.
Dus ik ga niet zeggen dat het een algemeen beeld is, maar ik denk wel dat het opkijken naar de leerkracht maatschappelijk niet gebeurt.
Zoals er over advocaten allerlei negatieve beeldvorming bestaat, bestaat dat ook over leerkrachten.
Ze hebben te veel vakanties en altijd ziek.
En dat zippelt natuurlijk door in het gezin en dus bij die kinderen.
Dus die kinderen zie ik vaak, zien dat niet meer als een hierarchisch overste, die zien dat als iemand van, oké, jij bent een mens, ik ben een mens, en ik ga met u levelen.
Ik ga kijken wie er de sterkste is.
Ik denk dat dat te maken heeft met...

[Transcript] DS Vandaag / Leraar overmeesterd (deel 4): wie redt het onderwijs?

Je gaat terugvloeken in de kerk,
maar met de kwaliteit van de leerkracht
die daalt, doordat de kwaliteit van het onderwijs al jaren aan het dalen is,
doordat het geen aantrekkelijk beroep is,
dus de power people of mensen die van alles in hun mars hebben,
die vroeger naar het onderwijs gingen, die doen nu iets anders.
Wat zijn volgens jou de pijnpunten in het onderwijs?
Personeels beleid in de heel brede zin van het woord.
Wie nemen we aan? Hoe nemen we die aan? Waarom nemen we die aan?
Je brek aan visie.
Wat voor school zijn we? Waar staan we voor?
Ik zou graag daarin veel meer ambitie zien.
Staan er genoeg bekwame leerkrachten voor de klas in Vlaanderen?
Niet alleen Christophe van Geel vraagt zich dat af.
Ook onderwijs experte Sabine Lust van de U-Gent
ziet ruimte voor verbetering.
Probleem op dit moment is niet enkelen te kort aan leerkrachten,
maar ook te kort aan kwaliteitsvolle leerkrachten.
Dat stimuleert natuurlijk ook het goede onderwijsverloop niet.
Het zou de eerste keer niet zijn dat ik ook in stage verslagen.
Zij staan van zoveel fouten op bord geschreven en dit en dat.
Is die persoon klaar om aan het onderwijs te gaan?
Maar goed, alles hangt met alles samen.
Hoe komt het dat de sterkere leerlingen
niet meer voor het broek van leerkracht kiezen?
Ik moet soms al tevreden zijn met minder.
En soms iemand aannemen, in het trim bijvoorbeeld, waarvan ik al weet,
dat gaat niet goed komen, maar ik heb geen keuze.
Bovendien vind ik ook dat ze niet altijd opgeleid zijn
om een hele dag voor de klas te staan.
We zitten met de modernisering, ze komen dan toe
en ze hebben nog niets gezien over die nieuwe leerplannen.
En dan denk ik, onderwijs hing het weer achter.
Dus het begint allemaal ook met bekwame leerkrachten
met juiste diploma die voor de klas staan.
Dus vaak moet je bijvoorbeeld iemand aannemen,
die wetenschappen heeft gestudeerd, die dan Frans komt geven.
Die dan zegt, ik kan dat wel kunnen, maar dan weet ik, ik kan dat niet lukken.
Het is niet omdat je Frans praat, dat je dat ook nog een keer kan overbrengen.
Het mag duidelijk zijn, het Flandse onderwijs kent veel uitdagingen.
En dan is de vraag, waar begin je?
Als je ziet wat de minister nu beslist heeft,
dus heeft namelijk een commissie samengesteld, een raadsderwijzen
die wordt voorgezet en door Dirk van Dammen,

die jarenlang aan de top stond van de Oezo
en Paul Iperman, die jaren aan het hoofd stond van de Zwitte College's,
om van een blancobladst te herbeginnen.
En je ziet wel dat de focus daar ligt op het statuut van de leerkracht,
om los te komen van die vlakke loobaan en schoolorganisatie,
dus HR-beleids in het onderwijs, omdat je daar toch merkt,
en zeker als je naar directeurs belt,
die werken vaak met de beste bedoelingen
om die leerkracht een mooie opdracht te geven,
maar je ziet of je voelt dat zij ook botsen op de structuur die er nog is.
En misschien ligt er bij ons als betrokken burgers ook een taak
om bij te dragen aan de maatschappelijke herwaardering van ons onderwijs.
We zeggen dat altijd.
Van ons onderwijs is het belangrijkste,
het is onze motor van onze economie, en dat handelen we daar ook echt naar.
Ik weet het niet eerlijk gezegd.
Kijk nu toch eens naar de COVID-periode.
Leerkrachten hebben het grote deel zelf moeten oplossen.
Heel de samenleving heeft staan roepen, de scholen open, de scholen dicht,
de ramen open, de ramen dicht.
Iedereen had een mening over onderwijs,
maar er is maar één groep die eigenlijk geen andere keuze had
dan er simpelweg voor te gaan staan.
En dat waren de leerkrachten eigenlijk.
Ik vind dat we dat onderwijs ook af en toe gewoon in de steek laten
als samenleving, als wetenschappers,
en als burgers van dit land over hoe dat we erover spreken.
Elk probleem dat in de samenleving zich aanduidt,
daarvan gaan we op een haal tijd zeggen van,
dit zou nu toch moeten opgelost worden in de school.
Hoe zie jij de toekomst van ons onderwijs de komende jaren?
Onze onderwijs is een vrij...
Een onderwijssysteem in de toekomst, een logissysteem.
Dus je moet niet opkorten termijn grote veranderingen verwachten.
Een aantal dingen gaan simpelweg verbeteren.
Bijvoorbeeld het leraar uit de kort dat we nu hebben
is ten delen het gevolg van een puur demografisch fenomeen.
Een wat grotere, cohorte leerlingen die eerst door het basisonderwijs,
nu in het secundair onderwijs, schrijf al maar op.
Tussen dit en drie jaar krijgen enorme capaciteitsproblemen
in ons hoger onderwijs.
Dat kan niet anders.
Je ziet ook natuurlijk met de uitstroom van de babyboomgeneratie
onder de leerkrachten.

[Transcript] DS Vandaag / Leraar overmeesterd (deel 4): wie redt het onderwijs?

En dat gaat natuurlijk langzaam wel verbeteren.
Maar voor het overigen zal het belangrijk zijn om aan de slag te gaan,
maar vooral ook wel in dialogue met die sector.
Ik geloof echt niet in die procedures.
We gaan vanuit de zijl en dingen roepen.
En we gaan via top-down beslissingen proberen
die sector in beweging te zetten, want dat werkt niet.
We weten dat ook, van leerkrachten die zich niet gewaardeerd voelen,
die sluiten zich af.
En die luisteren niet naar niet-leerkrachten.
Die hebben zo iets van,
als je het zoveel beter weet, kom het maar doen.
En gekomt toch niet, weten die leerkrachten dan ook.
En op dat punt natuurlijk dat je veel verliest.
Je hebt dan een egelstelling.
Leerkrachten hebben er wel degelijk bij te winnen om zich open te stellen,
om continu te blijven, bijleren en ontwikkelen.
Maar als we gaan blijven zeggen hoe dramatisch het gesteld is
met ons onderwijs en we gaan hem niet meer aanrijken
en we gaan op momenten van crisis, ik denk aan covid,
en nog eens duidelijk maken van, is dat er helemaal alleen voor
en los het maar op, ja, dan gaat het moeilijk worden.
Sinds december vorig jaar werkt een onafhankelijke commissie van wijzen
in de luwte aan een nieuwe blauwdruk voor het Vlaamse onderwijs.
Voorzitter Dirk Van Damme probeert met de hulp van 19 andere experts
te doen wat voorgaande ministers niet is gelukt.
Een modern school- en personeelsbeleid uitdenken.
En dit jaar komt de commissie terug boven water.
Een journalist, Klaas Mahnoud, is alvast benieuwd naar het resultaat.
Bedoeling is dat ze eind het jaar een soort van rapport voorleggen
en dat zal waarschijnlijk wel als startpunt...
Of het startpunt zijn van de volgende onderhandelingen van de Vlaamse regering.
Ik ben er op zich wel positief over omdat er heel veel bekwame mensen in zitten.
Dat is een goed start.
Ja, en dan is de vraag, wat zal het onderwijsvelde van vinden?
En als de vakbonden zeggen van, dit is niet één brug, maar zeven bruggen te ver.
Ja, dan is de kans wel groot dat het misschien toch gewoon een rapport wordt
dat ergens in de laden van de ministers al belandt.
En dat is altijd het gevaar met zo'n rapporten.
Wat als ze er uit zullen meenemen?
Als ze een cherry-picken en een paar kleine maatregelen ruizepikken
zonder echt aan de structuur te komen,
ja, dat loopt natuurlijk niet veel op op lange termijn.
Dus dat is wel een gevaar dat er ook in schuld, ja.

[Transcript] DS Vandaag / Leraar overmeesterd (deel 4): wie redt het onderwijs?

Eva, ik ben zeer blij dat we eigenlijk die kansen hebben met elkaar te praten.

Want heel veel om je terug te zetten.

Ik zit weer bij mijn oudleraar Philippe Recais,

die op zijn 78e opnieuw voor de klas staat.

Met een rugzak vol levenservaring lepelt hij zijn leerlingen de liefde voor de Franse taal in.

Weliswaar op een andere manier dan hij dat vroeger deed.

Want veranderingen van deze orde

hou je niet in je eentje tegen.

Ik kon mij permitteren als leraar Frans

een paar lessen te geven door gewoon Jacques Brel te laten horen.

Dat kan ik me nu niet permitteren.

Ik heb daar nog de tijd, nog de ruimte voor.

Ik vind dat zo jammer.

Er is een liedje van Jacques Brel, dat is Montpère-Dizet.

En het gaat over het feit dat Brel,

een herinnering aan zijn vader, aanhaalt in dat liedje,

over hoe zijn vader gevoelig was voor het vlakke land.

Le Blabay.

Le Levant, qui ton, au doux, le blabay.

Le Levant, qui ton, au doux, le doux, le bruge.

Dat is een van zijn zin.

Het belangrijkste was niet op dat moment

dat de leling zei, nu gaan we een les vocabulaire hebben.

Maar de emotie die in dat liedje van Brel was,

was, ik durf te hopen, dat zijn ze niet vergeten.

Hoe lang gaat u het nog doen?

Ik weet het niet, Eva.

Het is heel vermoeiend, ik heb dat straks gezegd.

Ook, niet alleen maar mentaal, maar ook fysiek.

Ik durf bijna te zeggen dat ik niet meer bij de jongsten ben.

Als ik het fysiek en mentaal kan volhouden,

dan zie ik me verdrukken tot eind juni.

En daarna?

Liefst niet.

We moeten ook de bescheidenheid hebben om te zeggen, kijk,

het leven is een mooi boek,

maar je moet de moed hebben om die bladen om te slaan.

Anders kun je dat boek niet voortooien.

En ik heb al heel wat bladen omgeslagen.

En ik hoop nog veel bladen te mogen om te slaan.

Mag ik je veel succes wensen?

Dank je weer.

Welk blad het ook gaat zijn?

[Transcript] DS Vandaag / Leraar overmeesterd (deel 4): wie redt het onderwijs?

Dank je.

Ik zal je op de hoogte houden.

Dit was de vierde en laatste aflevering van Leraar Overmeesterd.

Bedankt voor het luisteren.

Maandag zijn we terug met je vertrouwde DS Vandaag.